

med denne Afgift. Men naar den Forudsætning, hvorpaa det ærede Medlem byggede sin Slutning, ikke holder Stik, saa bliver jo ogsaa Slutningen urigtig. Jeg er af den absolute Formening, at naar vi forhoie Afgiften til 8 Mk. 8 Sk., vil deraf følge en ikke ubetydelig Forhoielse for Forbrugerne, men Mindretallet har jo ved at foreslaa Afgiften paa fremmed Brændevin sat ned til 12 Sk. pr. Pund villet foraaarsage, at Prisen paa den anden Side gaar ned en Nedgang, der efter min Mening næsten vil mere end opveie Forhoielsen med den omhandlede Skilling, i alt Fald er jeg overbevist om, at der vil blive Balance. Naar der nemlig under de nuværende Forhold kan indføres Spiritus, saa vil Prisen synke i samme Grad, som Toldafgiften nedsættes. Jeg maa maasse overhovedet paa dette Punkt omtale en Ting, der staar i Forbindelse med Forslaget under Nr. 12, nemlig den Beregning, der er opstillet i Betænkningen. Forslaget under Nr. 12 gaar jo dog unegtelig et Stykke fremad paa Veien nemlig et Stykke fremad paa den Veie at nærne Toldafgiften og Brændevinsafgiften til hinanden. Det er jo et lille Stykke paa denne Veie, og jeg tror ikke, at det Stykke, der er gaaet ved Vændingsforslaget under Nr. 12, vil gjøre Brændevinsbrænderne nogen Uret, thi det er jo allerede oplyst, at der ikke er en betydelig Forhoielse i 1864. Vel vil det gaae noget ned derunder, idet Beskyttelsen jo kun vil blive 4 1/2 Sk., saavidt jeg erindrer, eller i alt Fald godt og vel 4 Sk., men Forhoielsen i 1864 var jo saa langt fra at hjælpe Brændevinsbrænderne, at Antallet af dem tværtimod er gaaet betydeligt ned siden den Tid. I Kjøbenhavn var der i 1865 90 Brændier, men i 1870 var der kun 71; i Kjøbstæderne var der samme Aar 262 Brændier, men nu er der kun 225; paa Landet er Antallet gaaet ned fra 34 til 31, og Potantallet, fra vedkommende Brændier, er ligeledes gaaet ned i samme Forhold. Dette viser altsaa, at den stærke Beskyttelse ikke har kunnet hjælpe Brændierne Noget. Jeg tror derfor ikke, at Mindretallets Forslag, hvorefter Beskyttelsen fremdeles vil blive 4 Sk., vil gaae de Herrer Brændevinsbrændere for nær. Jeg sagde, at

jeg med et Par Ord skulde omtale Beregningen i Betænkningen, og jeg skal da sige, at jeg tror, at denne Beregning holder Stik. Det kan jo ligefrem bevises, at hver Gang der lægges 1 Sk. paa Afgiften, vinder Statskassen 300,000 Rbd. i Indtægt, og hver Gang vi sætte Tolden ned med 1 Sk., vinder Forbrugerne andre 300,000 Rbd. Derved kommer man altsaa saare naturligt til at opstille den Beregning, at dersom man gjør dem lige og sætter Afgiften til 7 1/2 Sk. og Indførselstolden til et lignende Tal, vil der være bundet paa begge Sider, nemlig for Statskassen 1 1/2 Million og for Forbrugerne 1 1/2 Million Rbd. Men mine Herrer, det er kun under Forudsætninger, at dette vil ske, og den første af disse Forudsætninger er den, at de som drikke Brændevin, vil drikke Kartoffelbrændevin og Runkelro-Brændevin i Stedet for Kornbrændevin, at de altsaa vil finde Behag i den fremmede Brændevin, og at de ikke vil blive ved absolut at have Kornbrændevin. Dette er jeg imidlertid ingenlunde sikker paa vil blive Tilfældet. Det er jo bestemt, at der er Folk, der ere saa optagne af en enkelt Sort Brændevin, at de kun vil have Brændevin fra et bestemt Brænderi, og det kan altsaa ogsaa tænkes, at der er Folk, som have en saa stor Smag for den nuværende Kornbrændevin, at Foranstaltningen ikke vil have de følger, man har tænkt sig. Den anden Forudsætning er den, at de nuværende Brændier maatte exproprieres, eller om man vil, løssjebes. Jeg ser nemlig ikke rettere; thi da det er klart, at de ikke kunne bestaa i den nuværende Form, saa vil Fortjenesten blive ikke saa lidet mindre; dette gælder i det Mindste foreløbig, thi efter en Aarrække vil naturligvis Forfjellen udjævne sig. Om der vil opstaa nye Brændier, kan vel være Tvivl undertastet, men jeg siger, at selv om dette ikke sker, vil denne Sag ikke være saa farlig. Jeg har overhovedet den Opfattelse af disse Forhold, at den Industri, som ikke kan bestaa anderledes end ved Beskyttelse, for mig gjerne maa gaa til Grunde, naar man ikke derved gjør de Beskyttede Uret, hvilket man i dette Tilfælde ikke vil gjøre, naar man ligefrem afløser Brændiererne. Jeg antager, at ethvert Folk efter sine Anlæg og